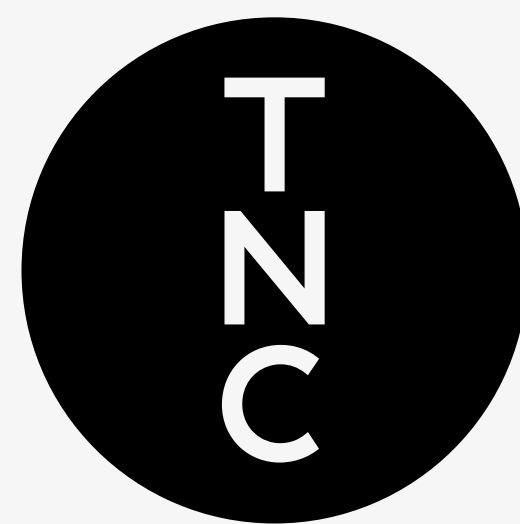




Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura



**TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA**



EL PES D'UN COS

Victoria Szpunberg

Direcció Victoria Szpunberg

Amb Quim Àvila / Marc Tarrida Aribau (a partir del 2/6), Laia Marull, Carles Pedragosa i Sabina Witt

Escenografia Judit Colomer

Vestuari Albert Pascual

Il·luminació Marc Lleixà

Composició musical Carles Pedragosa, Joan Solé
Sabina Witt

So Joan Solé i Guillem Rodríguez

Vídeo Joan Rodón

Moviment coreogràfic Montse Colomé

Disseny del capgròs original Silvia Delagneau

Ajudant de direcció Iban Beltran

Equips tècnics i de gestió de la companyia

Direcció de producció Carles Manrique

Direcció tècnica Xavier Xipell

Ajudanta de producció Laura Alonso

Disseny gràfic Maria Picassó

Fotografies David Ruano

Distribució Magnetica Management Elena Blanco

Producció Velvet Events, Centro Dramático Nacional i
Teatre Nacional de Catalunya

Amb la col·laboració de Teatre Plaza Castelldefels

Amb el suport de Institut Català de les Empreses
Culturals – Departament de Cultura de la Generalitat
de Catalunya

Equips tècnics i de gestió del TNC

Funcions del 27/5 i del 10/6: David Marcé substituirà
l'actor Carles Pedragosa

12/05/22
– 12/06/22

+16

Sala Petita

Teatre

Durada

1 h 30 min,
sense entreacte

Cicle de cinema Per amor
a les Arts. Projectió de
Amor (Michael Haneke,
Àustria, 2012)

17/05/22, 17 h
Filmoteca de Catalunya
[Més informació](#)

Col·loqui d'*El pes d'un cos*
moderat per Anna Maria
Villalonga

20/05/22,
després de la funció

Publicacions TNC

El pes d'un cos, Victoria Szpunberg

5 €. En venda a taquilles, al vestíbul principal
del TNC i a www.tnc.cat.

Club de lectura Llegir el teatre

TNC i Biblioteques públiques de Catalunya



Vaig començar a escriure *El pes d'un cos* abans que el meu pare ens deixés definitivament.

Ara paro atenció a aquesta frase, «ens deixés definitivament», i recordo una afirmació del filòsof Xavier Zubiri que em va impactar força quan era molt jove: «res és definitiu, excepte la mort». I penso també en el títol preciós d'un poemari del meu pare: *Como sólo la muerte es pasajera*.

També em pregunto quan va ser exactament el moment en el qual el meu pare va començar a anar-se'n. El seu camí cap a la mort va ser molt llarg, com una «letargia eterna», com diu el personatge de l'Olga a l'obra.

(Ens fa molta por parlar de la mort, oi? Sovint, fins i tot, ens fa por pensar-hi).

Vaig començar a escriure *El pes d'un cos* en un moment de força estrès emocional, i també econòmic. No ho explico perquè això hagi de donar-li més valor a l'obra o perquè vulgui explicar-vos les meves misèries, però és cert que aquesta experiència personal (l'acompanyament d'una persona estimada que pateix una degeneració neuronal i física) em va fer conèixer un problema que també és social i que segur que molts de vosaltres heu viscut.

També us explico això perquè vull dedicar-li aquesta peça al meu pare, l'Alberto Szpunberg, un gran poeta argentí que aquí a Catalunya no és gaire conegut. Un gran pare, també. Una persona extraordinària que sempre em va voler transmetre una mirada sobre el món molt singular i ètica, i profundament bella.

També vull aclarir que l'Olga, el personatge de l'obra, no soc jo. I que el pare de l'Olga no és el meu pare. Ara bé, l'autoficció és tan antiga com ho és la literatura. Tot el que s'escriu, en principi, parteix d'un mateix. Tret que s'encarregui l'escriptura a algú altre o que estiguem parlant de dimensions desconegudes.



En aquest cas, per què negar-ho, l'escriptura sorgeix de la necessitat de canalitzar cert dolor.

(Perquè també ens costa parlar del dolor, oi?). La meva amiga Íngrid Guardiola diu que *El pes d'un cos* «és un tractat polític sobre la mort, la gestió de la mort i els cossos que ens importen». Deu tenir raó perquè és molt intel·ligent. En tot cas, jo he fet servir la ficció teatral, la imaginació, per poder transmetre una història que, més enllà del món íntim i familiar, té un ressò social i existencial.

Per fer-ho, i això és molt important, he comptat amb un equip d'artistes extraordinaris: els actors, per descomptat, i tot l'equip tècnic i artístic. També he intentat apel·lar a l'humor, a certa lleugeresa i a la música. Perquè el riure allibera i perquè la peça escènica és una celebració de la vida, que és el que més li agradaria al meu pare.

Gràcies per venir a compartir-ho amb nosaltres.

Victoria Szpunberg
Autora i directora



ESPECTACLES EN CARTELL I PROPERES ESTRENES

Patatas fritas falsas

Agnés Mateus i Quim Tarrida

05/05/22 – 29/05/22

Sala Tallers



Joina + Senyor Oca

+ *Poetry Slam*

**Joina, Senyor Oca,
Isa García, Crisal Rodríguez,
Adriana Bertran**

14/05/22

Altres espais



Europa Bull

Jordi Oriol

30/06/22 – 17/07/22

Sala Petita



MECENES

Patrocinador

Damm
Fundació

Protectors

 Fundació "la Caixa"

 **Sabadell**
Fundació

FUNDACION
ACS

Benefactor

Coca-Cola®

Col·laboradors

VERI
AIGUA PURA DEL PIRINEU

Gramona

 **FC BARCELONA**

**INSTITUT
FRANÇAIS**
Espagne

Mitjans de comunicació

LA VANGUARDIA



CATALUNYA

RÀDIO

P el Periódico

EL PUNT AVUI⁺

a
ara.cat

RAC1

Projecte Tàndem

Fundació
Catalunya
La Pedrera

TNCDigital

LLL institut
ramon llull

Plaça de les Arts, 1
08013 Barcelona
Tel. 933 065 700
info@tnc.cat
www.tnc.cat

